

[Thorndahl]

man vil få væsentligt mere ud af pengene ved at dele beløbet i to lige store dele og sende den ene del til B.T. og den anden del til Ekstra Bladet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På baggrund af det, der lige nu er sagt om ombudsmandens arbejde, vil jeg gerne understrege, at ombudsmanden efter vor opfattelse gør et stort og nyttigt arbejde, ofte med en skarp påtale af urimeligheder og unøjagtigheder i administrationen af de love, som folketinget har vedtaget. Det er min opfattelse fra efterhånden utallige henvendelser fra en lang række almindelige borgere, at denne opfattelse også er meget almindelig i befolkningen.

Hvis hr. Thorndahl ikke alene havde holdt sig til denne afgivelse af beretning fra ombudsmanden, så ville han vide, at netop det forhold, han omtaler til sidst – om der administreres med lige hensyn til store og små, når der skal gives dispensationer fra lovene – har været undergivet skarp påtale fra ombudsmanden.

Jeg finder i det hele, at det angreb, der er rettet på ombudsmanden, ingen steder hører hjemme. Vi bør være taknemlige for den indsats, ombudsmanden har gjort til gavn for den retssikkerhed, som befolkningen med rette kan forvente i et demokrati.

Jimmy Stahr (S):

I går under debatten erklærede fremskridtspartiet Ekstra Bladet deres meget store kærlighed. I dag er det blevet udvidet med B.T. Vi kan sige, at samtlige andre partier i tinget har stor tillid til ombudsmanden og indstiller beretningen til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 104 stemmer mod 9.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til folketingets ombudsmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om udenrigsministerens redegørelse af 31. oktober 1980:

Redegørelse om principperne for Danmarks bistand til udviklingslandene.

(Redegørelse nr. II. Anmeldt 21/10 80. Redegørelsen givet 31/10 80. Meddelelse om forhandling 31/10 80).

Forhandling

Helle Degn (S):

Regeringen har i den seneste tid med rette understreget, at vores bistandspolitik er en del af vores sikkerhedspolitik. Dette synspunkt har overraskende nok givet anledning til debat, og jeg vil derfor benytte denne lejlighed til at uddybe socialdemokratiets holdning til dette spørgsmål.

Sikkerhedspolitik er naturligvis forsvars- og alliancepolitik, men sikkerhedspolitik er meget mere end det. Det er også sikkerhedspolitik at sikre, at Danmark er et solidarisk samfund med en stabil udvikling. Det er sikkerhedspolitik gennem en aktiv udenrigspolitik at fremme fredelige forhandlingsløsninger på de kriser og problemer i den tredje verden, der kan true freden og afspændingen også i vor del af verden. Vi gør en indsats på dette område gennem vor aktive FN-politik, gennem vor deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde – jeg kan her som et eksempel nævne de nordiske landes Afrika-politik – og gennem vor deltagelse i EF-landenes udenrigspolitiske samarbejde, jævnfør senest de ni's Venedigerklæring om Mellemøsten.

Mens denne udenrigspolitiske del af vor sikkerhedspolitik naturligt koncentrerer sig om at bidrage til at løse kriser, der allerede er opstået, som f. eks. i det sydlige Afrika og i Mellemøsten, retter u-landspolitikens bidrag til en samlet sikkerhedspolitik sig mod at undgå, at kriser opstår, eller mod at begrænse deres omfang. Forholdet er som bekendt, at hvis der er stærke økonomiske eller sociale spændinger i et land, eller hvis et land er i en katastrofal økonomisk situation, så er der risiko for, at fremmede lande blander sig heri. Erfaringen viser, at dette kan udløse reaktioner fra anden side og føre til en forværring af forholdet mellem Øst og Vest. En sådan forværring påvirker også situationen i Europa og dermed vor egen sikkerhed. Verden er blevet så lille og alle stater